

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2637/2024
11.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Радован Цетковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Петроније Пауновић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора о доживотном издржавању, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1410/23 од 25.10.2023. године, у седници одржаној 11.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1410/23 од 25.10.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1410/23 од 25.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1410/23 од 25.10.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Лебану П 868/15 од 07.02.2023. године, којом је одбијен тужбени захтев за утврђење да је ништав Уговор о доживотном издржавању закључен између ВВ и ГГ, обоје из ..., као прималаца издржавања и туженог, као даваоца издржавања, оверен пред Основним судом у Лебану РЗ 146/14 дана 05.03.2014. године, те да не производи правно дејство у члану Ш, који обухвата непокретну имовину и то кп. бр. .. у КО ..., на којој се налази породична стамбена зграда приближних димензија 9,5х4,20м, са два одељења – собе и кухиње, да напред наведена имовина представља имовину тужиоца, те тужилац обавезан да туженом надокнади парничне трошкове од 31.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи у смислу члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се

побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном пресудим одбијен је тужбени захтев за утврђење ништавости Уговора о доживотном издржавању, који су са туженим, рођеним братом тужиоца закључили заједнички родитељи, као примаоци издржавања, у делу чији предмет је стара кућа. Одлука је заснована на утврђењу да ова кућа није била предмет ранијег бестеретног располагања родитеља у корист тужиоца уговором закљученим 02.06.2003. године. Наиме, том приликом тужиоцу су родитељи поклонили нову кућу сазидану на истој катастарској парцели, на којој према стању јавне евиденције није истакнута ни једна од ових кућа. Парцела је након смрти родитеља сувласништво парничних странака на равне делове.

Институт посебне ревизије резервисан је за питања примене материјалног права, а ревизијом тужилац побија правилност утврђења чињеница на којима је заснована правноснажна пресуда. Пошто уз ревизију нису достављене пресуде као доказ постојања различите судске праксе у битно истоврсним чињеничним ситуацијама, нити постоје друга питања због којих би било оправдано одлучити о ревизији као изузетно дозвољеној, одлука у ставу првом изреке донета је на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 24.12.2015. године, а вредност предмета спора према значењу у тужби (члан 33. став 2. ЗПП) утврђена је на 10.000,00 динара и не прелази наведени законски цензус који омогућује изјављивање овог ванредног правног лека.

Из наведених разлога, одлука у ставу другом изреке донета је применом члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**